

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และเป็นภูมิปัญญาของชาติที่ใช้ในการสื่อสาร เรียนรู้ พัฒนาการ ชำรงสังคม และรักษาความเป็นชาติไว้ให้ยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยใช้ภาษาไทย เป็นภาษาประจำชาติมากกว่า 700 ปี ซึ่งถือว่าเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เป็น เครื่องหมายแสดงว่า ไทยเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมอันดีงามมาแต่โบราณ เราควรภาคภูมิใจ (สนิท ลัดโยภาส. 2545 : 16) เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ พัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์ สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสื่อที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ควรแก่การ เรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานไว้ (กรมวิชาการ. 2544 : 3) ซึ่งคณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (2542 : 5) ได้นำพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราช ที่ทรงพระราชทาน เนื่องในโอกาสวันประชุมวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษร ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า ภาษาไทย เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือ คือเป็นทางสำหรับ แสดงความ คิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง ประเทศไทยนั้นมีภาษาเป็นของตนเองซึ่งจะต้อง หวงแหนจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาไว้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นอกจากจะคำนึงถึง การรักษาความดีงามแล้วยังต้องคำนึงถึงเป้าหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นหลักพื้นฐานในการคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาตนเองได้ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นความสำคัญของภาษาไทย จึงกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ จากหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งจะเห็นว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ 5 ทักษะ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา และวรรณคดีและ วรรณกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 1-12)

การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา จึงจะช่วยให้เกิดความคล่องแคล่ว มั่นใจในการสื่อสาร (กรมวิชาการ. 2544 : 7) ปราณี ปราบริญ (2543 : 30) กล่าวไว้ว่าในการเรียนภาษาไทยควรมีการส่งเสริมทักษะการคิด อีกทักษะหนึ่ง มีการแจกถูกให้มาก อ่านให้มาก เขียนประโยคและข้อความให้มาก สื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะแบบเรียนควรเป็นชุดฝึกทักษะ และแก้ปัญหาทางภาษาจึงจะทำให้เกิดทักษะการอ่าน การเขียนได้อย่างแท้จริง ในบรรดาทักษะทางภาษา การเขียน เป็นทักษะที่ฝึกยากที่สุด ทั้งนี้ เพราะจำเป็นต้องอาศัยทักษะการฟัง พูด อ่าน เป็นพื้นฐาน จึงจะทำให้เกิดทักษะด้านการเขียน คือ สามารถเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามอักษรวิธี เขียนให้อ่านง่าย ชัดเจน เรียบร้อยและรวดเร็ว รู้จักแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ตนประสงค์ (ศรีวิไล พลมณี. 2545 : 202-203) สนิท สัตโยภาส (2545 : 142) ได้กล่าวเหตุผลในทำนองเดียวกันว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะผู้ที่เขียนได้ดีจะต้องเป็นบุคคลที่ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งยังสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ จำนวนมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนได้ถูกต้องและสละสลวย ทักษะการเขียนจะเกิดมีในบุคคลใด ๆ ได้ บุคคลนั้นจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

การเขียนเป็นการแสดงการคิดต่อสื่อสารของมนุษย์ ที่อาศัยตัวอักษรเป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความต้องการของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ เป็นสื่อถาวรตรวจสอบได้ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้นับหมื่นปี ถ้าเก็บรักษาให้ดี (นภค จันทร์เพ็ญ. 2542 : 91) ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะผู้ที่เขียนได้ดีนั้น ต้องเป็นบุคคลที่ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้มาก มีประสบการณ์กว้างขวาง สามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนได้ถูกต้อง ซึ่งทักษะการเขียนจะเกิดมีในบุคคลใด ๆ ได้ บุคคลนั้นจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (สนิท สัตโยภาส. 2545 : 142) การเขียนที่ดี ควรเริ่มต้นทำความเข้าใจกับคำและความหมายเสียก่อน จึงจะสามารถเขียนสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (พงศศักดิ์ สังขกัญญา. 2543 : 40-42) เมื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจในเรื่องของคำ กิจกรรมที่ควรฝึกต่อไป คือ กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญต้องเน้นทั้งทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องแม่นยำ นักเรียนต้องรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาอันได้แก่ หลักเกณฑ์การสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ก่อน เมื่อนักเรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาแล้ว จะทำให้การอ่าน การเขียนถูกต้อง แม่นยำ ทั้งในระดับพื้นฐาน และระดับสูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2546 : 166)

การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะนักเรียนต้องอาศัยทักษะการเขียน จดบันทึก เขียนคำอธิบาย เขียนในข้อทดสอบ ถ้านักเรียนไม่แม่นยำในเรื่องการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องแล้ว จะเป็นอุปสรรคในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ทำให้ภาษาเขียนนั้นต้องสะดุดลง เสียเวลารวบรวมใหม่ ทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ช้า เป็นปัญหาที่สำคัญ ดังนั้น ครูต้องเน้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนสะกดคำ จนเขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนทุกวิชาต้องอาศัยการเขียน สำหรับการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนไม่มีทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จะทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจหรือสื่อความหมายผิดไป การเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นปัญหาที่ควรสนใจเป็นอย่างยิ่ง แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่เหน็ดเหนื่อยและเบื่อหน่าย เพราะแบบฝึกที่ดีจะต้องสร้างตามหลักการฝึกทักษะการเขียน โดยเริ่มเรียนตั้งแต่ข้อง่าย ๆ ไปหาข้อที่ยาก (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. 2545 : 43)

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหัตถศึกษา อำเภอศรีเชียงใหม่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2553 อยู่ในเกณฑ์ไม่ถึงร้อยละ 70 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษาตั้งไว้ โดยตั้งไว้ที่ ร้อยละ 75 สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนหัตถศึกษา พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งเกิดจากนักเรียนไม่สนใจ ขาดสมาธิในการเรียน และเขียนพยัญชนะ สระ หรือเขียนคำไม่ได้ แล้วเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนในวิชาภาษาไทย

ดังนั้น ในปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนโรงเรียนหัตถศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบการเขียนตามคำบอก จากการสังเกตพฤติกรรม นักเรียนจะผ่านเกณฑ์ไม่เกิน 10 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 21 คน สาเหตุเพราะใช้พยัญชนะผิด ตัวสะกดผิด ใช้ตัวการันต์ผิด เขียนผิดเพราะครูพูดไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งควรได้รับการเอาใจใส่ให้ความสำคัญตั้งแต่เริ่มต้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น โดยพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีการแก้ปัญหาด้วยการวางแผนจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำนี้จะเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่อาจจะเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เพิ่มขึ้น

คำถามการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่
2. ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการสะกดคำเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนมากน้อยเพียงใด
3. ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจและพฤติกรรมการเรียนรู้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนหัตถศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) หนองคาย จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 21 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำ

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ทักษะการเขียนสะกดคำ

2.2.2 ความพึงพอใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อการ

เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นคำพื้นฐานตามเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแยกออกเป็น 4 ประเภท ตามคำยากที่นักเรียนมักเขียนผิด คือ คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา คำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่สะกดตัวการันต์ คำที่มีอักษรนำและอื่น ๆ ได้แก่ การวางพยัญชนะ-สระผิดที่ การตัด-เพิ่มไม่ได้คู่ การเพิ่มตัวการันต์ผิดทั้งคำผิดพยัญชนะและผิดที่การพ้องเสียง โดยแบ่งเป็นชุด ๆ มีดังนี้

ชุดฝึกที่ 1 การสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่ก และ แม่กบ คือคำว่า ประมุข บริจาค บาบ สภาพ สรูป กราฟ เมฆ สาบ ภาพ ลาก

ชุดฝึกที่ 2 การสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่ก คือคำว่า กระจายสารท เกียรติ บทบาท ประเทศ เพชร สังเกต สามารถ อาวุธ โทษ ขี้เกียจ

ชุดฝึกที่ 3 การสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กน คือคำว่า กตัญญู กันดาร จราจร บำเพ็ญ รางวัล คีต สำคัญ ปฏิญาณ ปลาหวพ โบราณ

ชุดฝึกที่ 4 คำที่มีอักษรควบกล้ำ คือคำว่า เกียรติร้าน เข้มกลัด ครอบครวั พริก แปรงสีฟัน มะกรูด ปลอดภัย โปร่ง เปลี่ยนแปลง ไม้กวาด กระท่อม

ชุดฝึกที่ 5 คำที่มีอักษรควบกล้ำ คือคำว่า เพลิดเพลิน เปรียบเทียบ อินทร์ พุทธาทรุค ไทรม ทราบ ทรวดทรง ทราบ เลวทราม

ชุดฝึกที่ 6 คำที่มีตัวสะกดการันต์ คือคำว่า บริสุทธิ ไปรษณีย์ สงกรานต์ สวิตซ์ ไฟ สัมพันธ์ อารมณ์ อุปกรณ์ แพทย์ ขยายพันธุ์ คณิตศาสตร์

ชุดฝึกที่ 7 คำที่มีตัวสะกดการันต์ คือคำว่า ประดิษฐ์ จักรยานยนต์

พระมหากษัตริย์ ปักข์ได้ ไทรทัศน์ ไทรศัพท์ พระอินทร์ ภาพยนตร์ มอเตอร์ไซค์ ราชสีห์

ชุดฝึกที่ 8 คำที่มีตัวสะกดการันต์ คือคำว่า วอลเลย์บอล ศาสนาคริสต์
หนังสือพิมพ์ เหตุการณ์ ประสงค์ สวรรค์ อาจารย์ มะม่วงหิมพานต์ เทพารักษ์ พระอาทิตย์

ชุดฝึกที่ 9 คำที่มีอักษรนำและอื่น ๆ คือคำว่า บันทึก สะใภ้ ปกปักษ์ยา อย่ำ
ร่ายรำ ซ่าหริ่ม ฤาษี นาม หวาย อยาก

ชุดฝึกที่ 10 คำที่มีอักษรนำและอื่น ๆ คือคำว่า เหวี่ยง เข่ง ผิวหนั่ง ปลาหมึก
ตำรวจ ศาสนา สนุกสนาน แสงสว่าง เขย่า ขมิขมัน

4. สถานที่

สถานที่ ได้แก่ โรงเรียนหัตถศึกษา อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเอกชน

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เวลาใน
ชั่วโมงเรียนปกติ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง ทั้งนี้ ไม่รวม
เวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทเอกสารสำหรับให้นักเรียน ได้ปฏิบัติในครั้งนี้ เป็นชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีจำนวน 10 ชุด ประกอบด้วยคำ 100 คำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้ฝึกปฏิบัติด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำได้ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งวัดได้จากการทำชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดในบัญชีคำพื้นฐานจำนวน 1,210 คำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประมวลได้จากการทดสอบการเขียนสะกดคำและคัดเลือกคำศัพท์ที่มีจำนวนนักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 100 คำ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น กตัญญู สามารถ อธิษฐาน เป็นต้น

คำที่มีอักษรควบกล้ำ เช่น เกียรติร้าย เข้มกลัด ครอบครวั เป็นต้น

คำที่สะกดตัวการันต์ เช่น บริสุทธิ ไพรณีย์ สงกรานต์ เป็นต้น

คำที่มีอักษรนำและอื่น ๆ เช่น เหวี่ยง เข่ง ผิวหนัง เป็นต้น

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

ประสิทธิภาพของชุดฝึก หมายถึง คุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในระดับที่ผู้วิจัยค้นคว้าพอใจตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่ได้จากการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบหรือไม่ชอบของนักเรียน ที่มีต่อชุดฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการวัดด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้คล่อง ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. เป็นแนวทางสำหรับครูภาษาไทย ในด้านการคิดสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการสอนนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำในภาษาไทย
3. โรงเรียนมีสื่อที่เหมาะสมในการประเมิน คุณภาพภายนอกสถานศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์กรมหาชน)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY